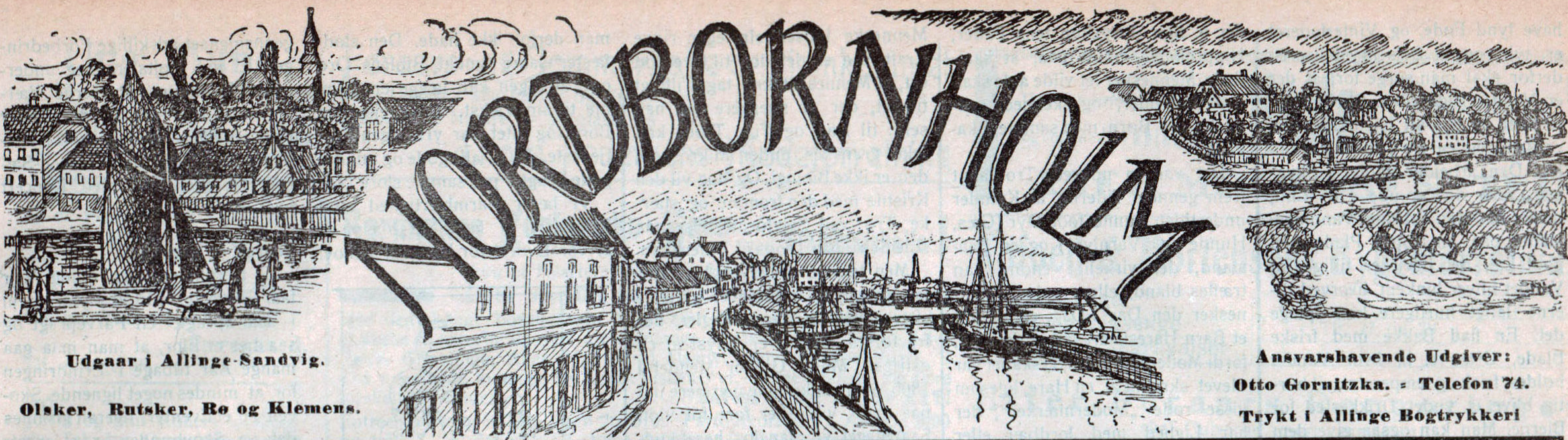

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 323

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - 6 Ø.

Fredag den 27. April

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Farbror Georg.

- 0 -

Hr. Mugford sad ved Middagsbordet tillige med hele Familien, da Brevet kom.

Fru Mugford aabnede det og løb det igennem.

— Tænk dig, Jack, udbrød hun, Farbror Georg skriver, at han vil komme og besøge os og maaske slaa sig ned hos os for Resten af sin Tid.

— Hvad! raabte Hr. Mugford. Tror Du da vi kan huse alle dine fattige Slægtninge? — Jeg har aldrig sagt noget, naar de bliver her en Uges Tid, men et helt Liv, — nej, det er dog for meget!

— Du lod mig ikke tale ud, Jack. Han skriver, at han har samlet sig en køn lille Formue i det fjerne Vesten og nu vil tilbringe sin Alderdom i Ro. Jeg har saamænd aldrig set ham, men jeg ved godt, han havde noget med Sølvminer at bestille. Han skriver, at han er en simpel gammel Mand, der ikke stiller nogen Fordringer, men kun længes efter Ro og Fred.

— En køn, lille Formue, gentog Hr. Mugford i Tanker. Naa, ja, ret betænkt er jeg egentlig glad ved at modtage Farbroder. Hvad synes du, — vi maa vel have det store Gæsteværelse paa første Sal gjort i Stand og pænt møbleret?

— Ja, naturligvis, svarede Fru Mugford, den kære, gamle Farbror Georg, jeg har saamænd saa ofte længtes efter ham, skønt jeg aldrig har set ham.

— Hør, Moder, udbrød nu den ældste Frøken Mugford, tror du, han forærer mig det Halsbaand, jeg saa længe har ønsket mig?

— Bare han vilde give mig de Kniplinger, jeg saa i Gaar! istemte den næstældste Datter.

— Og mig en lille Pony, fortsatte Robert, den yngste Søn.

— Saa, saa Børn, lad ham nu først komme, sagde Hr. Mugford, saa faar vi se. Han viser sig sikkert ikke utaknemmelig.

Og endelig kom Farbror Georg. Det var en ældre Mand med et beskedent, stille Væsen; han var meget nøjsom og let at tilfredsstille.

Familien Mugford vidste ikke, hvor godt de skulde gøre, det for den „kære gamle Farbror Georg“, der blev foranstaltet Køreture og gjort Selskaber, men han syntes at sætte mest Pris paa at dvæle i Familiens Skød eller at gaa lange, ensomme Ture. Hele Nabolaaget snakkede om den rige Farbroder, der var kommen til Mugfords og baade den ene og den anden var ikke fri for at være misundelige.

Det var en Aften. Mugfords havde gjort stort Selskab til Ære for Farbroderen fra det fjerne Vesten. Baade Naboer, Venner og Bekendte var med.

— Vi vil ikke spare noget, for han skal føle sig rigtig hjemme,

sagde Fru Mugford til sine Veninder.

— Nej, fortsatte Hr. Mugford, det er vort kæreste Ønske, at han skal føle sig rigtig lykkelig og tilbringe Resten af sit Liv hos os.

Henne i en Krog, under nogle store Palmer, sad den ældste Frøken Mugford tillige med sin Kæreste.

Du maa være rigtig venlig mod Farbroder Georg, sagde hun. Naturligvis synes jeg, han ligner et gammelt Fugleskræmsel, og han er saa dum som en Gaas: men han er rig, og var det ikke derfor, vilde vi saamænd ikke have ham en Dag længere i Huset. Naar han nu dør, saa testamenterer han naturligvis os alle sine Penge, — og

jo ikke vandt til at færdes i en stor By. — Maaske han er blevet plyndret og dræbt.

Hr. Mugford rejste sig straks.

— Jeg vil da haabe, hans Testamente er i Orden, nu gaar jeg hen paa Politistationen for at høre, om de ikke ved noget der.

En halv Time efter stod han foran Politiinspektøren og beskrev den savnede.

— Manglede han ikke det yderste Led paa højre Pegefinger? spurgte Inspektøren.

— Jo, netop, sagde Hr. Mugford forundret.

— Og han var meget beskeden og stille af Væsen, ikke sandt?

— Jo, Har De fundet ham? Er han kommet til Skade? Hvor er

Stemmingsbillede fra den blaa Nil.

hvem ved, jeg tror næsten, han tænker paa at give mig Udstyr og møblere vor Lejlighed.

— Ja; hold bare gode Miner med han, forsikrede Frank; det lader jo til, at det betaler sig, selv om I ogsaa skal døje med ham nogle Aar.

Men saa en Morgen viste Farbror Georg sig ikke ved Frokostbordet, og han var heller i sit Værelse. Familien Mugford undrede sig imidlertid ikke, han var vant til at gaa lange Ture. — Da han heller ikke kom til Middag og endnu var borte til Aften, blev de alvorlige, bange.

— Han maa være kommen til noget, sagde Fru Mugford. Han er

han?

— Ja, gid vi vidste det, sagde Inspektøren leende. Vi har været paa Jagt efter ham den sidste Maaned. Han gik hen og tog en Protokol, der indeholdt en Mængde Portrætter.

— Det er ham, ikke sandt? sagde han og pegede paa Farbror Georgs Billede.

Hr. Mugford kunde kun nikke.

— Det gør mig ondt at maatte sige det, fortsatte Inspektøren, men den Mand er en af de mest drevne Slyngler paa Guds grønne Jord. Han hedder Louis Clifford, og det er netop hans Maner at bære sig ad, som han har gjort hos Dem. Han har naturligvis truffet Deres

rigtige „Farbror Georg“ og saa benyttet sig deraf til at spille sin Rolle. Naar De undersøger Deres Gemmer, venter der Dem sikkert adskillige ubehagelige Overraskelser, frygter jeg for.

Hr. Mugford ilede hjem. Han var ude af sig selv af Rædsel og Harm.

— Naa, har du hørt noget om kære Farbror Georg? spurgte hans Kone.

— Gid Pokker havde ham! raabte han og fortalte det hele.

Og saa gav de sig alle til at gennemsøge Skuffer og Skabe, og Politiinspektøren viste sig at have Ret. 800 Kroner var forsvundne fra Skrivebordet, Sølvtojet fra Sølvskabet og Smykkeskrinene var tomme.

Oppe i „Farbroder Georg“s Værelse fandt de en Billet, hvorpaa der stod:

„Jeg maa desværre rejse. Har haft det udmærket hos Jer. Nej, lille Jenny, jeg giver dig hverken Udstyr eller Møbler, selv om du ogsaa bliver ved at lade, som om du holder af „det gamle Fugleskræmsel“.

„Farbror Georg“.

Biernes Foraarsudvikling.

Af Arkitekt Chr. V. Christensen, Maribo.

- 0 -
I

Honningbien overvintrer som bekendt i Samfund paa mange Tusind Arbejderbier og een Dronning. Det er netop dette Forhold, at Bierne er i talrigt Samfund fra Foraaret, der bevirker, at vi kan faa Fordel af at tage dem i vor vor Tjeneste.

I ældre Tid, da Grøftekanter, Moser og Marker vrimlede med vilde Blomster Sommeren igennem kunde Pasningen af Bierne næsten indskrænkes til de faa Dage, man tog Honning fra dem. Men efterhaanden som Jorden blev bedre udnyttet og rensset for de vilde Blomster, fik Bierne vanskeligere Kaar at arbejde under, og dermed indskrænkedes Hovedtrækket til een eller i hvert Fald faa korte Perioder, undertiden paa kun faa Dage, hvorfor Biavl i vore Dage kræver indgaaende Kendskab til Trækforholdene paa den Egn, hvor man har sine Bier.

Uden grundig Kendskab til Biernes Liv og Naturhistorie, og uden Lyst og Interesse for disse smaa, flittige Skabninger, nyttede det ikke at drive Biavl med Haab om godt Udbytte. Man skal føle sig med i Samfundet, være en god Samfundsborger og rette sig efter Biernes Devise: „den enkeltes Arbejde til det heles Vel“, og dog er det ikke enhver givet at blive en dygtig Biavler; det vil stadig være noget af en Følelsessag, idet meget Arbejde ved Bierne afhæn-

ger af Aarstid, Vejret og Bifamilien Styrke og Udviklingsmuligheder. Men er man i Besiddelse af de rette Egenskaber, og vil benytte dem overfor Bierne, saa kan man faa Glæde i fuldt Maal og ogsaa Udbytte af sine Bier.

Biernes Instinkt er saa sikkert, som kun Naturloven gennem Aartusinder har kunnet indprente det. Naturdriften gaar ud paa, at uden et stærkt og talrigt Samfund gaar Bierne til grunde; derfor falder deres Arbejde naturligt i tre Af-snit Sommeren igennem. Om Foraaret og Sommeren lægges al Vægt paa efter bedste Evne at udvikle le og udvide Samfundet, for at kunne staa mandsstærke til det store Arbejde i Marken, naar Højsommeren byder paa Overflod af Nektar. Naar saa Hovedtrækket er forbi, gaar Arbejdet ud paa at bearbejde den opsparede Honning, saa den kan blive holdbar, og anbringe den saa hensigtsmæssig som mulig for Vinteren, og det er denne naturlige Drift hos Bierne, som vi udnytter.

Det er meget interessant at lægge Mærke til, paa hvilke forskellige Tidspunkter om Foraaret Bierne begynder at arbejde i Marken. Vel benytter enhver sund og kraftig Bifamilie sig af de første gode Foraarsdage til Renselsudflugt — men ellers kommer det an paa Blomsterne, jo flere tidligere Foraarsblomster, der er i Stedets Nærhed, des flittigere flyver Bierne ud, og omvendt kan Bierne holde sig i Ro selv paa forholdsvis milde Dage, hvis der ikke er Blomster i deres Nærhed. De kan utvivlsomt mærke paa Luften, om der er noget at flyve ud efter. Deres fine Lugteredskaber i Forbindelse med deres vidunderlige Stedsans, giver dem deres sikre Arbejdsmod.

Paa lune Solskinsdage tidlig om Foraaret, saa snart de første tidlige Foraarsblomster og de støvbærende Rankler viser sig, bliver der Liv i Bigaarden, og nu er det af stor Betydning, at vi har sørget for Læ ved Staderne. Naar Bierne kommer fuldt belæssede hjem og maa mindske Farten for at lande paa Flyvebrættet, vil en stor Del af dem blive fejlet ned, hvis Staderne staar udsat for Vinden, og naar Jorden er kold og fugtig vil en Masse finde Døden foran Indgangen til deres Hjem. Læ mod Øst, Nord og Vest maa derfor ikke savnes i Bigaarden. Ved Anbringelsen af Stadet bør man al Tid tage dette i Betragtning, uden dog at udelukke Lyset. Det kan være gavnligt, at Stadet staar lidt i Skygge under Træerne, det hindres da, at det opvarmes stærkt i Middagssolen. En hensigtsmæssig Anbringelse kan gøre sit til et forøget Udbytte.

Det første, Bierne søger efter, naar de begynder at flyve ud om Foraaret, er Vand. Yngelen skal

have tynd Føde, og Vinterfoderet er tykt og til Dels krystaliseret, derfor skal man sørge for, at der er Vand i Bigaarden. Skønt Bie er født og har sit Hjem i Mørke, er den dog en tro Tilbæder af Solen. Den arbejder nødigt i Skyggen, naar den er ude i fri Luft, derfor bør man anbringe Vandingsstedet paa en solrig Plads med godt Læ, det bevirker tillige, at Vandet bliver lunkent, hvorved Bieerne langt hurtigere kan optage det. En flad Bakke med friske Blade, Græs e. l., hvor Vandet holdes frisk og tempereret, vil hurtig blive et yndet Drikkested for Bieerne. Man kan ogsaa give dem tyndt, lunkent Sukkervand i Foderkassen inde i Stedet; men der er Grænser for, hvor tidlig paa Foraaret man kan begynde dermed. I mange Tilfælde vil Bieerne være utilbøjelige til at søge op i Foderkassen om Foraaret, Kulden i Forbindelse med Mørket afskræker dem, de forlader nødig den tætpakkede Klynge mellem Tavlerne, og gør de det endelig, vil de søge ud i Solen og Lyset.

Bieerne opretholder Vinteren igennem en ret høj Temperatur i Vinterklyngen, og dette kan kun ske ved, at de klumper sig tæt sammen i Tavlegaderne, og paa denne Maade holder paa den ved Fordøjelsen opstaaede Varme. Men naar de begynder at yngle om Foraaret, og det sker meget tidligt for de kraftigste og bedste Familiers Vedkommende, skal de have en Temperatur i Ynglelejet paa 35° C. Efterhaanden som Ynglelejet udvides, spreder Biklyngen sig mere og mere for at udvide Varmeområdet, hvorfor man maa gøre alt, hvad man kan, for at gøre Varmetabet i Stedet saa lille som mulig. Pakningen over og for Enden af Opholdsrummet bør bestaa af mindst 100 Lag omhyggeligt udbredt Papir, og herover en c. 15 cm tyk Madras af Hø, Hakkelse, rene Hvede- eller Havre-avner e. l. Er Familien saa tillige indvintret paa et passende Antal Tavler med rigeligt og godt Vinterforraad, der er givet inden Midten af September, og naar de har et godt, tørt og lunt Hus, kan de have bedre af at sidde urørt i Stedet til Maj Maaned, end blive behandlet ukyndigt paa et tidligere Tidspunkt.

En Foraarsdag med godt Vejr, kan man fjerne Pakningen over Bieerne, og se til den bageste Tavle; er denne besat med Bier, og der er rigeligt med Forraad i den, og hvis Bieerne ellers er livlige og bærer meget Blomsterstøv ind, er der ingen Grund til at lukke op for dem og gøre dem Uro. Er den bageste Tavle derimod tom, kan man tage den bort, da det særlig i Foraarsmaaderne gælder om, at Bieerne ikke har mere Plads, end de kan besætte og opvarme.

Arvelighed og Overtro.

Af Forfatteren Axel Thomsen.

—0—

Vistnok samles den allerstørste Del af Nutidsmenneskers Overtro sig i Spørgsmaalet om Fødsel og Forplantning og Arvelighed. Det er utroligt, hvad selv saakaldte „dannede“ Mennesker forestiller sig paa dette Omraade.

Spørgsmaalet om disse Ting har beskæftiget Menneskene lige fra den tidligste Oldtid. Hos saa godt som alle de græske Klassikere vrimer det med Udtalelser; Aristoteles, Alexander den Stores geniale Lærer, mente saaledes, at Smaadyr som Fluere og Lopper (ja endog Mus) ayledes af flydende og faste raadne Stoffer, af Mud-

der o. lign. Lægekunstens Fader, Hippokrates, holdt paa, at skaldede Mennesker let vilde avle skaldede Individer, og skeløjede vilde let faa Børn med samme Skavank.

Det var en udbredt Tro langt frem gennem Tiderne, at Kvinder undertiden kunne føde Dyr (Gæs, Hunde og „Varulve“) og en Paastand, der virkelig endnu kan træffes blandt ellers oplyste Mennesker den Dag i Dag, er, at har et Barn Hareskaar, saa er det sket, fordi Moderen i Svangerskabet var blevet skræmt af en Hare, ligesom visse røde „Modermærker“, der har Lighed med Jordbær eller Hindbær, skulde skyldes den Omstændighed, at Moderen i Svangerskabet faldt med en Kurv med Hindbær, forspiste sig deri eller lignende.

Man har i tidligere Tid ment, at alle Slags Legemsfejl, erhvervede ved Ulykkestilfælde, kunde medarves, og man har omtrent til Aar 1900 troet, at alle Slags personlige Egenskaber kunde gaa direkte i Arv fra Forældrene til Børn. Den græske Filosof Plato hævdede, at gennem klog og ædel Opdragelse vilde Slægten gaa fremad som et forædlet Produkt fra Generation til Generation, og denne Opfattelse har endnu i Teorien sine Tilhængere.

Alt det omtalte er fri Fantasi.

Hvad skulde man ogsaa med videnskabelig Sikkerhed kunne vide om noget saa stærkt i det stille foregaaende som Fødsel og Forplantning, førend Mikroskopet i sin Nutidsform til Undersøgelse af Sæd og Celler kom Mennesket til Hjælp? Før den Tid (19 Aarh.) var jo egentlig al Mening herom kun Tankelivets frie Luftskud, helt uden Rod i noget som helst, helt blottet for reel Erfaring. Alt kunde paastaas. Alt kunde tænkes, og man kunde diskutere Sagen uendeligt, thi ingen havde videnskabelige Beviser at fremlægge for sine Paastandes Rigtighed.

Den moderne Arvelighedsforskning skælner skarpt mellem to Ting hos alle levende Væsener, ikke mindst hos Mennesker: Anlægspræget — det, hvormed de er fødte og som normalt ikke væsentlig kan forandres — og Fremtoningspræget, d. v. s. den af Anlægspræg og ydre Livsvilkaar betingede personlige Beskaffenhed hos Individet, der ikke overføres ved Arv til næste Generation, men er og bliver vedkommendes personlige Ejendom.

Et Menneskes Egenskaber er altsaa efter dette slet og ret den Maade, hvorpaa Anlægspræget reagerer overfor Livets Kaar.

Men saaledes bliver der jo ikke mere Tale om Menneskets frie Vilje, vil maaske nogen sige. Man er altsaa ikke ansvarlig overfor sine egne Egenskaber? Hertil er at bemærke, at har man Egenskaber, der volder én Fortræd og Bryderi, kan man jo meget godt af Kloghedshensyn søge disse Egenskaber forandrede. Er man f. Eks. hidsig og opfarende, foranlediget af alt, der gaar en imod, kan man søge at lægge Baand paa sig selv for sin egen Skyld. Man kan gøre det ved en Viljesakt. Men et godt Resultat forudsætter rigtignok, at ens Anlægspræg har denne Viljestyrke. Har man i sit Anlæg ingen stærk Vilje, ingen Evne til Selvtugt eller saare lidet deraf, er det vist mere end tvivlsomt, om man ved egen Hjælp nogensinde faar sine uheldige Egenskaber ledet ind paa den mere farbar Vej. Saaledes bunders ogsaa „den frie Vilje“ i Virkeligheden i Menneskets Anlægspræg. Men sker det saaledes, at et

Menneske indser sin egen ringe Kraft, saa er det dog til Overflod set, at Mennesket kan tage Tilflugt til det, der er stærkere end han selv. til Bøn og Tro. Troen kan ikke granskes under Mikroskop, den er ikke Biologi. Og dog vil den Kristne med den fromme og stærke Tro ved Selvfornægtelse naa sine Sejre paa Trods af Videnskab.

Men tilbage til Arvelighed: Anlægsprægets Faktorer er arvelige efter ganske bestemte Regler, der fra første Haand er belyst af en østrigsk Munk Gregor Mendel i 1865, men at komme nærmere ind paa dette, vilde her føre for vidt. Saa meget vil man dog heraf kunne forstaa, at det, at være af en sund og frugtbar Slægt baade fra Fædrene og Mødrene Side, er af største Betydning for Individet. Aandssvaghed kan være arvelig, selv om den kun gaar i Arv fra den ene af Siderne, Misdannelse ligeledes, Døvhed — og for at nævne noget ganske andet — ogsaa Tvillingfødsel. Kunstnerisk Begavelse og særlig lokaliseret Begavelse (Matematik f. Eks.) beror ofte paa arvelige Faktorer i Anlægspræget. Ligeledes Farveblindhed (ikke at kunne skelne rødt fra grønt). En farveblind Mand faar normale Sønner, hvis hans Kone er normal paa dette Omraade, medens hans Døtre ganske vist bliver normale, men bringer det unormale Anlæg (Farveblindhed) videre i næste Generation efter visse bestemte Regler.

Det paastaas undertiden, at et Barn, der er undfanget i en Brændevinsrus, vil blive Dranker. Det er fri Fantasi. Befrugtningsøjeblikkets Sindstilstand spiller ingen Rolle for Afkommet — var dette Tilfældet, kunde jo allehaande urolige og splittede Anlæg med Rette befrygtes. Alkoholisme vil selvfølgelig altid svække vedkommende Menneskes Legeme, hvoraf let følger, at hans Afkom bliver svagt, i Realiteten omtrent paa samme Maade, som al Infektionssygdom hos Forældre ved Fødsel kan overføres paa Afkommet (Tuberkulose f. Eks.), men dette er jo egentlig ikke Arv, men Smitte. Det er jo ikke bevist, at en Egenskab som kronisk Alkoholisme skulde nedarves. En anden Sag er det, at meget ofte giver Alkoholisme Arv af psykisk Abnormitet, der netop begunstiger Tilbøjelighed for Drik.

Meget kaldes i daglig Tale „Arv“ der egentlig ikke er det. Vokser Generation efter Generation op under omtrent samme Livsvilkaar i den samme Slægt, faar Individerne naturligt nok et vis ensartet Præg med fælles Vane, ved Efterligningstilbøjelighed. Opdrages de unge i et Hjem med stadig Svir og Drik, faar de let den samme Tilbøjelighed. Men Arv i virkelig Forstand er det ikke.

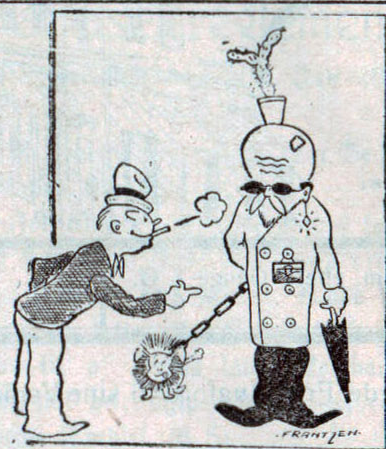
Opdrages Slægt efter Slægt paa Livets Solside med alle Livets Goder foran sig, „en lykkelig Slægt“, om man vil — det er dog saa langt fra sikkert, at „Lykken“ bevares gennem Generationerne. — er Lykke, og hvorledes sikrer en Udvælgelse iblandt Mennesker? Mange Individer bliver netop blodagtige og modstandsudygtige af denne Udvælgelse, denne Leven paa Solsiden. Hvorledes gaar det med disse Svages Afkom? De faar sikkert ikke alle noget „lykkeligt“ Anlægspræg — ak tværtimod.

Hvad lærer da denne moderne Arvelighedslære os Mennesker?

Først og fremmest at vogte os selv. Dernæst en mild Bedømmelse af sine Medmennesker, en Vigen fra alle haarde Domme. En Afstandtagen fra alt Had mod Mennesker. Man kan „hade“ hans Egenskaber, men ham selv kan

man derfor ikke hade. Den stadfæster saare smukt Biblens Ord om, at ingen kan lægge en Tomme til sin Vækst, at alt ejes paa Borg, og intet har vi af egen Fortjeneste. Vi er alle gode og mindre gode Frugter paa samme store Træ.

Vi lærer Barmhjertighed mod hinanden, vi lærer at hjælpe af al vor Evne, hvor Hjælp er behov.

— Statistikken viser, at der findes 1,070,000,000 Kvinder og 1,000,000,000 Mænd; det vil sige, at der er 70,000,000 Kvinder for mange. — Ja, og saa har De endda glemt at regne min Kone med!

Fra Uge til Uge.

—0—

Svigermoder inspicerer!

Atter en af de fortrinlige muntere, svenske Tonefilm forevises i Biografen førstkommande Lørdag og Søndag. Ustyrlig komisk.

Produkten

blev forleden solgt til den tidligere Bestyrer, Købmand E. M. Bech, som for Tiden lader den gennemgaa en omfattende Reparation; denne menes tilendebragt i Løbet af 8 Dage

Hr. Bech er meget optaget med at knytte nye Forretningsforbindelser og nye Varer hjemkommer daglig.

Forretningen vil blive fortsat under eget Firma.

Bryllup: Fredag d. 27. ds. vies i Ruts Kirke Frk. Lillen Haahr, Datter af Enkefeu Haahr. Hullegaard, til Bestyrer Ejner Jensen Hullegaard, Søn af Gdr. H. Jensen, Højegaard, Rutsker.

Palmehaven

aabnede i Søndags Sæsonen med en fin Koncert, og om Aftenen gik Dansen livligt i de flotte Lokaler, som i Vinterens Løb har

gennemgaaet adskillige Forbedringer. Et nyt Højtaleranlæg underholder Publikum i Pavserne Værtens meddeler os, at der bliver Koncert hver Søndag samt i Helligdagene, indtil der i Hoved-Sæsonen sættes ind med Koncert hver Aften.

Vaaren er kommen

til Bornholm. Det milde Vejr faar Blomsterne til at myldre frem i saa spraglet en Farvepragt og saa tæt et Flor, at man maa gaa mange Aar tilbage i Erindringen for at mindes noget lignende. Skoven er et Eventyr, overalt grøntes det, og Skovbunden er et eneste broget Blomstertæppe.

Overalt fra hele Bornholm gaar Strømmen i denne Tid til Stammershalde; det er ikke alene den dejlige Skov, men ogsaa det rigeholdige Dyre- og Fugleliv i den zoologiske Have, der øver sin Tiltrækning. Stammershalde har gennem den opnaaet en Sukces, ingen havde drømt om — uden maaske den smarte Direktør.

x.

Søndag den 29. April bliver der Søndagsskole i Allinge Missionshus Kl. 10 og i Olsker Missionshus Kl. 2 v. Sekretær Andersen.

Største Lager

af færdigsyede **Beklædningsgenst.** i alle Størrelser samt **Hatte, Huer** og **jernstærkt Arbejdstøj.**

Lager af **Kjoletøj, Bomuldstøj, Lærreder, Gardintøj, Dynetøj, Fjer, Tæpper, Trikotage** og **Garner.**

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrejfende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i **NORDBORNHOLM**, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

Bestyrelsen.

Uddrag af Köreplanen

Gyldig fra 1. September 1933

Hverdage

8,10	11,00	14,10	18,15	19,05	Rønne	7,54	10,30	13,55	18,05	21,55
8,24	11,14	14,25	18,29	19,22	Nyker	7,42	10,15	13,40	17,50	21,40
8,33	11,23	14,35	18,38	19,37	Klemens	7,33	10,06	13,31	17,41	21,29
8,46	11,36	14,49	18,51	19,51	Rø	7,22	9,53	13,18	17,28	21,13
8,57	11,47	15,01	19,02	20,04	Tein	7,12	9,42	13,07	17,17	21,01
9,05	11,55	15,09	19,10	20,14	Allinge	7,04	9,35	13,00	17,10	20,51
9,10	12,00	15,15	19,15	20,20	Sandvig	7,00	9,30	12,55	17,05	20,45

Endv. afgaar Aftenen for Søn- og Helligdage Tog fra Sandvig 21,30 i Rønne 22,25.

Søn- og Helligdage.

8,10	10,45	13,05	16,25	19,45	22,20	Rønne	10,30	12,55	15,15	18,30	22,00
8,24	10,59	13,19	16,39	19,59	22,34	Nyker	10,15	12,40	15,00	18,17	21,45
8,33	11,08	13,28	16,48	20,08	22,43	Klem.	10,06	12,31	14,51	18,08	21,36
8,46	11,21	13,41	17,01	20,21	22,56	Rø	9,53	12,18	14,38	17,57	21,23
8,57	11,32	13,52	17,12	20,32	23,07	Tein	9,42	12,07	14,27	17,47	21,12
9,05	11,40	14,00	17,20	20,40	23,15	Alling	9,35	11,59	14,19	17,39	21,04
9,10	11,45	14,05	17,25	20,45	23,20	Sandv	9,30	11,55	14,15	17,35	21,00

Rutebilen Rønne—Allinge-Sandvig

Hverdage

8,20	13,00	17,35	Rønne H.	10,43	13,55	19,58
8,23	13,05	17,38	Rønne Torv	10,38	13,50	19,53
8,50	13,30	18,00	Hasle Torv	10,15	13,30	19,30
9,20	18,30	Allinge	9,45	19,00		
9,25	18,35	Sandvig	9,40	18,55		

Søn- og Helligdage

8,20	13,15	18,30	21,15	Rønne	10,38	14,10	21,00	22,10
8,23	13,20	18,35	21,20	Torvet	10,33	14,05	20,55	22,15
8,50	13,45	19,00	21,45	Hasle T	10,05	13,45	20,25	21,50
9,20	19,28	Allinge	9,35	19,55				
9,25	19,35	Sandvig	9,30	19,50				

Ung Mand
— 14—16 Aar — søges straks til forefaldende Arbejde.
Blikkenslager Emil Kofoed, Allinge.

Ung Medhjælper
og en Pige kan faa Plads hos
K. Krak, Borregaard.

En flink Karl
kan faa Plads til 1. Maj paa
Pæregaard.
Tlf. Allinge 59.

Min og min Moders hjerteligste Tak for Opmærksomheden ved min Konfirmation.
Henry Hansen, Allinge.

Min og mine Forældres hjerteligste Tak for udvist Opmærksomhed ved min Konfirmation.
Helen Kofoed Mogensen.

Min og mine Forældres hjerteligste Tak for udvist Opmærksomhed ved min Konfirmation.
Else Sommer, Sandvig.

Biografen.
Lørdag og Søndag Aften Kl. 8
Svigermoder
inspiserer
Morsomt svensk Lystspil med Karin Svanström.
Ekstra Fra Skaane.

Ved Frelsens Hærs Basar
udkom Maleriet paa Nr. 136.
Knivene paa Nr. 354,
Løbesedlen Nr. 19.
Ved Bankospillet
den 24. ds. blev følgende Numre udtrukne. Spisestuesæt 82 a, Pude 58 c. — Kan afhentes hos Peter Staffensen.
Børnelogen Hammerodde.

Olsker Husflidsf. Bortlodning.
Følgende Gevinster er ikke afhentet. Søgræsstol, hvid Seddel Nr. 42, Søgræsbord gul Nr. 46. Vinderne kan henvende sig til A. Jensen, Pilely eller A. Møller, Imatra.

Ved Udsalget paa Menighedshj.
d. 24. April blev følgende Nr. udtrukne. Sengetæppe, blaa Seddel 11 Kaffedug gul Nr. 88.
Dukkeseng rød Nr. 24.
Genstandene er afhentet.

Fisker.
En Mand, som er vant til Sildefiskeri kan faa Plads til 1. Maj.
Chr. Stenberg, Tein.

Efter Anskaffelse af ny
6-7 Personers Bil
anbefaler jeg mig med Kørsel for saavel enkelte som flere Personer til rimelige Priser.
Vognmand Poul Nielsen.
Telefon Allinge 145.

De nye moderne Foraarssko
er hjemkommet.
Rimelige Priser.
C. Larsen, Vestergade.

Allinge Skærer
anbefaler sig med al Skæring, Høvling samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.
Tlf. 29. **Geert Hansen.**

Elegante VISITKORT
50 Stk. 2 Kr.
TAKKEKORT billigt.
Allinge Bogtrykkeri.

Foraars- og Sommerhatte er hjemkommet
Stort Udvalg i alle Farver og Priser
ogsaa store Numre — anbefales fra
Thora Pedersens Modetforretning

Bornholms Zoologiske Have ved Stammershølle!
(kun et Kvarters Gang fra Humledal St.)
Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang.

Med den skønne bornholmske Natur som Baggrund er det lykkedes at skabe en naturlig Ramme for de mange og sjældne Dyr: Bjørne, Ulve, Ræve, Grævlinge, Aber, Hjorte- og Daadyr, Rov- og Hønsfugle. I den nyanlagde kunstige Sø findes Fiskehejrer, Svaner, Størke og flere forskellige Ænder.
Havens Motto: ALTID NYT!
Entree: Voksne 50 Øre, Børn 25 Øre. Partoutkort for 1/2 Aar Kr. 3,00 og 1,50. — Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.

1ste Kl. Restauration. Madkurve kan medbringes
Telefon Allinge 121. Direktionen.

Hver Søndag Efterm. og Aften!
samt Store Bededag og Kristi Himmelfartsdag
mødes vi i Palmehaven til Koncert-Dansant
Hyggelige Lokaler. — 1ste Klasses Orkester.
Georg Jørgensen.

De nye Tapeter er nu fremme.
Stort og smukt Udvalg. Rimelige Priser.
Fiona Klistermel „FONDIN“
a 50 Øre pr. Halvkilo anbefales.
Se vore Vinduer.
Papirhandelen, Kirkepladsen, Allinge.

Husk mit store Udvalg i
Frakker og Kjoler!
Meget billige Priser og fikse Faconer.
Se Vinduerne. ALLINGE MESSE.

Malervarer
af alle Slags føres i udsøgte gode Kvaliteter.
Lakker til Gulve, Vogne, Biler, Møbler. **Baadlak, Matlak** o. s. v.
Emalielakker hvide og coul. i ekstra fine Varer. **Ovnlak, Schellak** tør og opløst, **Metallak**, russ. **Strygelak**, **Maskinlak**, **Cykelak**, **Hattelak**, **Beitser** og **Broncer**. **Cuprinol** til Imprægnering af Træ.
Kunstnerfarver i Tuber. **Spartelfarver.**
Klit, Plante og Perlelim, Moss. Dural Træfarve til uhøvlet Træværk o. l. **Tagfarve** rød og grøn. **Bundfarve** til Baade og Skibe rød og grøn. **Calsolit Limfarve** i alle Farver, egner sig fortrinlig til Vægge og Kalkelovnspladser. **Fernis, Gulvfernis** til afslidte Gulve, samt min extra-stærke **Lakfernis.**
Pensler til Oliefarve og Kalk i stort Udvalg. **Spartler** og **Linialer**, **Aarekammer** m. m. anbefales til billigst mulige Priser.

P. C. Holm, Allinge.
Havefrø — Blomsterfrø.
Nye friske Varer i Breve sælges. **Sukkerærter, Bønner, Rødbede- og Gulerodsfrø** samt **Græsfrø** til Plæner, alt fra Akts. Dæhnfeldt, Odense — sælges i løs Vægt til særlig billig Pris.
Nordlandets Handelshus.

Alle olierevne Malervarer færdige til Brug
Kalkfarver i Pulverform
og mange henhørende Varer til dette Hjemmearbejde sælges i
Nordlandets Handelshus.

Vi har forbedret Frokost-Kaffen
ved at tilsætte gammel brun Java. Denne er nu extra kraftig, drøj og velsmagende. ➡ **Prøv selv!**
Indtil videre er Prisen uforandret.
Nordlandets Handelshus.

Har De prøvet vor Frokost- **Kaffe** til Kr. 0,98 pr. 1/4 kg ?
og vor fine Javablandede- **Kaffe** til Kr. 1,15 pr. 1/4 kg ?
AXEL MOGENSEN, TEIN

Kofoed & Mortensens Byggeforsretning
Ligkiste-Lager
Ligtøj og Ligsenge
Ordning af Begravelser
Tlf. 77 og 79

Efter Foraars Rengøringen
skal Gulverne smøres med den
allerbedste
Gulvlakfernis „**Sahocol**“
Pris i Dunke a 1 kg Kr. 2,25.
Ved Køb i større Dunke — fra Tønderne — sælges betydelig billigere
Desuden sælges en extra god Kvalitet
Gulvglanslak i store og smaa Kvanta.
Priserne er rigtige i **Nordlandets Handelshus.**

Møllers Bogbinderi
Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.
Indbinding af Bøger - Protokolfabrik - Papirvarer
1. Kl. Arbejde - Rimelige Priser - Hurtig Levering
Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

SENGE-UDSTYR
Den største Garanti for at faa gode og holdbare Varer, naar der købes Sengeudstyr, er at købe Magasin du Nords landskendte Fabrikat i **Dynesatin, Nankin Bolster** @ til Lagener **Hel- og Halvlærred, Bikubestout, Dowlas, bleget og ubleget Stout m. m.**
Rødt og blaat dobb. bredt **Nankin** til Overdyne fra pr. m 2,55
do. do. sribet do. til Underdyner — — 1,50
Ubleget dobb. br. Lagenstout fra pr. mtr. 0,95
Bleget — — — — — 1,45
Færdige Pudevaar, syet af gode Rester pr. Stk. 1,28
— hvide, sribede Dynebetræk fra pr. Stk. 6,15
Lama Krøldstæpper med mønstret Creton fra 11,25
— — Rullemadrasser sribede 76x180 fra 14,50
— — Madrasser, sribet Bolster fra 28,85
Feltsenge med 21 Fjeder, lakerede 10,50
— — — bejtsede 9,00
Reformmadrasser med Fodstykke, sribet Bolster 13,85
— — — Hessians fra 7,65
Hvidlakerede Udtræksbarnesenge fra 13,50
Lysdrap Uldtæpper fra 4,75
— Bomuldstæpper 2,25
Damprensede Fjer og Dun er paa Lager til forskellige Priser.
Dyner syes og stoppes gratis.
Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet.
Magasin du Nords Uds.
ved Victor Planck, Allinge.

Ekstra stærkt Støbegods fra Morsø
og særlig fremhæves emaljerede Murgryder i 3 Stør. do. Vaske i 6 Størrelser samt Fyrdøre, Rensedøre, Riste og Ringe, som særlig solide og slet ikke dyre. Gør Forespørgsel i
Nordlandets Handelshus.

Alle Tryksager
saasom
Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselsblanketter, Visitkort og Takkekort, Love og Regnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort
leveres bedst og billigst fra
Allinge Bogtrykkeri.

De Averterende
anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Smukke Dick.

Af J. Matthews.

-0-

Han sad — støvet og træt — og saa ud over Sletten med de store Eucalyptus Træer. Begge hans Heste stod trætte og udasede. Mod Syd fortonede Prærien sig i Horisonten, mod Nord hævdede de nægtige Bjergtoppe sig mod Himlen.

Præriehunden gæde i det fjerne. En Grib kredsede over Træerne.

Manden saa op, trak paa Skuldrene og sagde: „Du er for tidlig paa det go'e Ven, — Festen er ikke begyndt endnu! Oppe fra Nord — gennem Bjergene kom seks mørke Punkter tilsyne, — og da Manden atter saa, nærmede seks Ryttere sig i Kariere, De var støvede — vilde og raa at se til. Den ene af dem havde et Reb foran i Sadlen. De red forsigtig nærmere.

„Søger de Herrer nogen?“ raabte Manden til dem.

„Vi søgte en Hestetyv“, svarede Manden med Rebet, — „men nu behøver vi ikke at søge længere.“ Han var høj, slank og ganske køn.

„Lad os komme lidt raskt over det“, sagde han, „havde jeg faaet fat i ordentlige Heste i Stedet for disse Øg, kunde jeg nu have været over Grænsen. Men jeg havde jo ikke Tid til at vælge Dyrene.“

De seks snakkede lidt sammen, saa sagde Manden med Rebet. Harry hed han; „Fremmede — Du tilstaar, at Du har hugget Hestene.“

Den anden nikkede, og Harry kastede Løkken over den Fremmedes Hoved.

„Ja, saa er der jo ikke mere at sige“, sagde han til de andre. „Fremmede, — den her forsamlende Domstol erklærer altsaa, at Du har tyvstjalet to af Dicks Heste, og Rettens Dom er, at Du skal hænges op ved Halsen, til Du er død, og det skal være i Træet her. Har Du noget at indvende mod Dommen?“

Den dødsdømte rystede paa Hovedet.

„Jeg har ikke noget at skulle have sagt! Der er jo dog nok nogle Mennesker, der kunde have en Slags Ret til at faa at vide, hvad der er blevet af mig.

„Giv mig deres Adresse, saa skal jeg sørge for, at de faar Bud. Og de skal faa Budet saa pænt og saa hensynsfuldt som muligt.“

„Tak for det, Kammerat. — Adressen kan Du finde i det Brev, der ligger i min højre Yderlomme. Vil Du kigge efter? Tak!“

„Hør Du derhenne — Bob! sagde Harry — vil Du tage og læse det Brev, Du er saa skrap til at læse, og læs det højt og tydeligt, saa vi alle sammen kan høre det. Bob traadte nærmere og kastede et hurtigt Blik hen over Brevet. Saa gav han sig til at studere det omhyggeligt igennem, og efter at have læst det, sagde han til Fangen: „Og Du har ingen Ting at bede os om?“

„Hvad Pokker kunde det nytte mig? Hestene har jeg jo hugget, og I vilde saamænd alligevel ikke tro mig. Det er vel Jeres Mening at ville myrde baade mig og Børnene. Men Bob gav sig til at læse Brevet højt:

„Kære Far, skynd Dig at komme hjem, Mor har det værre. Doktoren siger, hun maaske nok kunne komme over det, naar Du bare var her. De Penge, Du gav os, er helt brugt op, og Bitten og jeg er saa sultne, at Du endelig maa komme. Jeg sagde til Mor, at Du kom nok, og hun ligger og lytter efter.

Kom saa snart, hører Du, lille Far — ellers bliver det for sent. Lev saa vel.

Din lille Pige, Betty.

De fire Mænd lod Rebets løse Ende falde, og Harry havde vendt sig bort og stod og stirrede ud over Prærien. Han tænkte selv paa sine, der sad langt borte i Østen og ventede ham hjem, naar han først havde faaet Lommen fuld af Guld. Maaske var det Støv, der kvalte hans Stemme, da han vilde sige noget.

„Hvor har Du Kone og Ungerne?“ spurgte han.

I Mexiko, lige over Grænsen. Jeg var nødt til at lade dem blive der, til jeg fik Raad til at hente dem. Det er flere Maaneder siden. Jeg havde ikke Lykken med mig.“

Harry saa spørgende paa de andre fem. Og et Øjeblik efter stod der syv frie Mænd paa den store Slette. „Tag den bedste af Hestene, Kammerat, den er din! Den duer maaske ikke stort, men den kan vel nok bære Dig hjem til Kone og Børn, Den fremmede rystede paa Hovedet.

„Jeg vil være ærlig mod Jer, jeg staar for nær ved Gravens Rand til at vilde stikke en Løgn. Ser I, jeg havde en god Forretning og et godt Hjem — og saa med et Slag mistede jeg alt — min Partner snød mig. Saa fik jeg Tilbud om en god Stilling i Mexiko Og glade rejste viafsted, men før vi kom der, fik jeg at vide, at Selskabet var gaaet Fallit, og saa var vi hjemløse — ud blandt vildt fremmede. Det kunde min stakkels Kone ikke klare, jeg kunde ikke faa noget at bestille. Og saa gav jeg dem de Par Skilling, jeg havde i Lommen, og tog nord paa for at søge Arbejde.

Jeg var ca. 30 Mil nordpaa, da jeg fik det her Brev, Ja, saa i Fortvivlelse tog jeg en Hest og red den til den styrtede under mig, og de, som jeg tog den fra, de er efter mig.

Jeg førte dem paa Vildspor i Gaar, lige før jeg tog Hestene her. Men nu er de vel paa Sporet igen. De har gode Heste. Jeg kan ikke slippe bort, hvis jeg ikke naar Nattoget. Og selv om jeg naar det, kan jeg alligevel ikke komme med, for jeg har ingen Penge. I kan derfor lige saa godt hænge mig med det samme i Træet der. Jeg foretrækker at blive hængt her, — hellere end at blive slæbt nordpaa. Dette her er dog nærmere ved Hjemmet! —

Naar seks alvorlige Mænd er af samme Mening, kommer de meget let til et Resultat.

„Fremmede — Du skal rejse hjem! Vi er ikke rige; men vi har da Penge nok til en Billet og et Par Spareskillinger til Dig. — Tag og spring op paa den Skimmel der. Her er din Hat — Bob følger Dig til Toget, og tager Skimmelen med hjem igen. Du kan naa Toget, naar Du skynder Dig. Ja — det er godt, vi ved, hvad Du vil sige. Vi er jo ikke saadanne dannede og fine Folk, men vi har et Hjerte, har vi — et hver! Nu afsted med Dig! — “

24 Timer efter kom Skimlen tilbage med Bob, der medbragte et forseglet Brev til Harry:

„Mine godtroende og rare Venner!

Jeg spillede højt Spil med Jer. Jeg havde alting at vinde og ikke videre at tabe. Om man bliver hængt for det ene eller det andet, er jo ligefedt, — enten det er for Tyveri eller for Mord, — ikke? — I kan være vis paa, at det gjorde mig ondt for Børnene, da jeg fandt det Brev i hans Lomme, men jeg

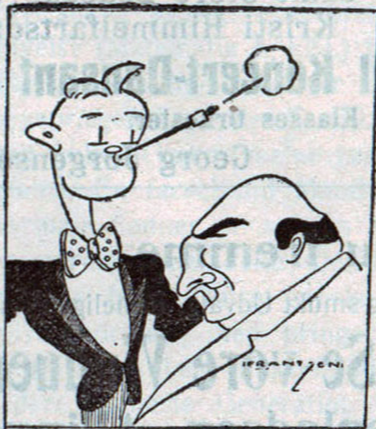
havde haardt Brug for hans Klæder og hans Hest, men des værre var han stædig, saa jeg maatte gøre ham stille. Det var jeg ligefrem pisket til at gøre, for det er nemlig ikke rart at rejse i Fangemundering. Værsgod at meddele Sheriften i Maricopa — naar han naar Jeres By — at min nuværende Adresse er: Mellemamerika.

Jeres taknemlige R. E.“

Klokken seks samme Eftermiddag galoperede Sheriften fra Maricopa ind i Byen, hvor han havde en bevæget Samtale med seks vrede Borgere.

Sheriften var paa Jagt efter Richard Earle — ogsaa kaldet „Smukke Dick“, — en udbrudt Tugthusfange, der senest havde gjort sig skyldig i Mordforsøg.

En Time senere red Sheriften slukoret tilbage samme Vej, han var kommet, medens „Smukke Dick“ sad velbeholden hensides Grænsen.

— Hvordan har Deres Forlovede det?

— Jeg er ikke forlovet mere —.

— Det glæder mig, at De er blevet fri for det hysteriske Væsen. Hvor mon hun for Resten er hennet?

— Hun er gift med mig!

Den første Kirkeklokke.

-0-

Det er en smuk Sommeraften i Aaret 400. Solen er ved at gaa ned.

Den fromme Biskop Paulus af Nola kommer vandrende hen over Markerne i dybe Tanker. Med eet synes han overvældet af Træthed, og han sætter sig da paa en Grøftekant og lader Blikket glide hen over Marken, hvor Græsset breder sig frodigt, isprængt Gaaseurter, Stedmoderblomster, Blaa-klokker.

Alt aander Stilhed og Fred.

Og uvilkaarligt folder den fromme Herrens Tjener sine Hænder og beder: Vær priset og lovet, Herre Gud, som har skabt Himlen og Jorden. Send mig et Tegn paa, at Du er hos mig, og at Du vil blive hos mig, til mine Dages Ende.

Da nogle Minutter er gaaet, løfter Paulus Hovedet, og da forekommer det ham, at han hører en stille Ringen omkring sig. Et stort Smil glider hen over hans Ansigt; thi Lyden kommer fra Markens Blaa-klokker, som sagte bevæger sig for Vinden.

Overmaade glad iler Biskop Paulus hjem, og paa Vejen fatter han den Tanke at lade lave en Kirkeklokke i Form af en Blaa-klokke. Denne vilde han da bruge til at kalde Folk sammen til Gudstjeneste. I lange Tider har han nemlig grundet paa at finde en anden Maade end den gængse; at slaa paa nogle Metalplader.

Straks, da han kommer hjem, kalder han paa Kobbersmeden i Nola, viser ham en lille Blomsterklokke og beder ham om at lave en Klokke, som ligner en Kæmpeblaa-klokke. Og straks giver Kobbersmeden sig i Lag med Arbejdet.

Kort efter er han færdig og da Klokken er anbragt i Taarnet og

Biskop Paulus trækker i Rebet, og et Væld af klare Toner vælder ud over Egnen, fyldes hans Øjne med Glædestaarer, og da han er færdig med Ringningen, falder han paa Knæ og takker Gud for al hans Naade og Godhed.

Saaledes — fortæller Sagnet — blev den første Kirkeklokke til.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

-0-

Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebane.

Fodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebane, naar der findes brugeligt Fortog, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Kørebane, men skal være agtpaagivende overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standsnings eller Forandring af Færdselsretning, ved Kørsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejtrys og Fodgængerfeltet, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Vendinger skal ske til venstre; Vending og Baglænskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gade- og Vejtrys er forbudt.

Til højre svinges i kort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Pisten er ikke nok.

Intet Køretojs maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde faa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forbikørsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbikørselen, naar han varstødes derom. (§ 10).

For at undgaa Sammenstød mellem kørende, der færdes saaledes, at deres Veje skæres, har den, som har den anden paa højre Haand, Biepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Biepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køretojs foretager Udsving ved Svingfæstning, gives Tegn som ved Vending af Færdselsretning. Kør ikke ind i et Vigtog, Tropeafdelinger eller Processioner.

Lygtetændingstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Hæsteføretøjer være forsynet med en klart lysende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Baglygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trælvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Cyklisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cyklisten benytte den, med mindre han har Bakker paa Cyklen, der er bredere end Styrer.

Naar dobbelt Cyklisti, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, ligger i venstre Side af Gaden, er Cyklisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cyklist skal til enhver Tid holde faa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortog eller ud af Porte etc. Cyklist maa ikke hage sig bag andre Køretøjer, og paa en Cykel maa ikke befordres flere Passager, end den er indrettet til. Enhver Cykel skal være forsynet med Kædetøje og i Lygtetændings-

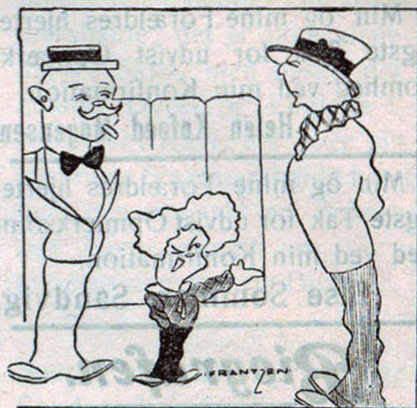
tiden med klart lysende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Cyklist skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven faa vidt muligt den yderste Meter af Vejbanen forbeholdt Cyklisten (althaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cyklisten altid vige for Motorkørende, og hvor der er Cyklistier, er Cyklisterne henbist til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegn, faa ret Dem i alle Tilfælde udbetings derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

— Deres Son skal altsaa være Musiker? Hvilket Instrument skal han spille?

— Det har vi ikke bestemt endnu, foreløbig lader vi bare Haaret vokse!

Vi sender Dem „Nordbornholm“ hver Uge.

Tænk ogsaa paa os, naar De har et eller andet at averttere.

Allinge Teglværk
anbefaler
Mursten, Tagsten,
Telefon 127.

Bornholms Spare- og Laanekasses Afdeling i Allinge.
Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdr. Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassetilkaar 3 — —
Boxer udlejes.

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest! En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvsbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faer De i Allinge Bogtrykkeri.